

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 19. maj 2016
Kontor: Sikkerhedskontoret
Sagsbeh: Niels Dam Dingsøe Peter-
sen
Sagsnr.: 2016-0030-4344
Dok.: 1946168

Hermed sendes endelig besvarelse af spørgsmål nr. 435 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 22. marts 2016. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL).

Søren Pind

/

Lasse Boje

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 435 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren, evt. via indhentning af bidrag fra England, redegøre for forskellen på det engelske forslag til sessionslogning og den tidligere danske ordning?”

Svar:

1. Som anført i den foreløbige besvarelse af 19. april 2016 af spørgsmålet har Justitsministeriet til brug for besvarelsen af spørgsmålet gennem Udenrigsministeriet indhentet et bidrag fra Den Danske Ambassade i London, som har oplyst følgende:

”1. Baggrund om lovforslaget

Den britiske regering fremsatte i begyndelsen af marts 2016 formelt sit lovforslag om bl.a. regler for logning af oplysninger om internettrafik – den såkaldte ”*Investigatory Powers Act*” – for det britiske parlament. Efter planen forventes lovforslaget færdigbehandlet i Underhuset før sommerferien, hvorefter det oversendes til Overhuset. Det er forventningen, at lovforslaget vil kunne vedtages endeligt inden udgangen af 2016.

2. Hvilke oplysninger om internettrafik lægger lovforslaget op til, at der skal logges?

Lovforslaget definerer i artikel 47 (6) ”Internet Connection Records” (ICR) som data, der kan anvendes til at identificere en enhed, hvortil eller hvorigennem en kommunikation transmitteres med det formål at opnå adgang til eller køre en computerfil eller et computerprogram, og som genereres eller behandles af en teleoperatør i processen med at levere teletjenester til afsenderen af kommunikationen.

Artikel 71, (9) (f) definerer relevante oplysninger om internettrafik som alle data, der kan anvendes til at identificere eller hjælpe til at identificere en specifik enhed, der tilsluttes en hjemmeside eller en beskedapplikation, og som internet-/teleoperationsudbyderen registrerer i forbindelse hermed. Herunder identifikation af:

- a) afsender eller modtager af en meddelelse
- b) tidspunkt og varighed af en kommunikation
- c) kommunikationsmåden, -metoden eller mønstre af kommunikation
- d) det telekommunikationssystem (eller dele heraf) hvorfra, gennem eller til kommunikationen foregår
- e) placeringen af et sådant system
- f) IP-adressen eller anden identifikation af, hvilken enhed der måtte facilitere en kommunikation med henblik på at opnå adgang til eller køre en computerfil eller et computerprogram.

3. Opbevaringsperiode der lægges op til for loggede oplysninger om internettrafik.

Der lægges i lovforslagets artikel 71 (3) op til, at internetudbydere kan pålægges at gemme loggede oplysninger i op til 12 måneder.

4. Hvilke adgangskrav vil de britiske myndigheder blive underlagt for at få adgang til loggede oplysninger om internettrafik, herunder om der vil blive stillet krav om forudgående domstolskontrol ved indhentelse af loggede oplysninger om internettrafik?

Der stilles ikke krav om en dommerkendelse for at tilgå loggede oplysninger om internettrafik (Internet Connection Records), når en række specifikke hensyn er imødekommet, jf. nedenfor. Lovforslaget begrænser dog adgangen til loggede oplysninger til en række specifikke offentlige myndigheder (*Schedule 4 – Relevant Public Authorities and designated senior officers*). Den ansvarlige minister for hver enkelt nævnte offentlige myndighed, kan uddelegere beslutningen om indhentelse af oplysninger til nærmere definerede højtstående embedsmænd i den enkelte myndighed. Adgang til data kan kun ske på basis af enkeltsager.

Artikel 46 (7) slår fast, at formålet med at tilgå loggede oplysninger om internettrafik kan begrundes i følgende hensyn:

- den nationale sikkerhed
- forhindring eller opdagelse af kriminalitet eller forhindring af uroligheder
- Storbritanniens økonomiske interesser, når disse kan siges at være relateret til den nationale sikkerhed
- den offentlige sikkerhed
- den offentlige sundhed
- fastsættelse eller indkrævning af skatter, afgifter eller lignende, som skyldes til de offentlige myndigheder
- ved ulykker med henblik på at forhindre død eller skader i forhold til en persons fysiske eller mentale helbred – eller mindske skader i forhold hertil
- understøttelse af undersøgelser af justitsmord
- identifikation af døde eller personer, som ikke er i stand til at identificere sig selv som følge af fysiske eller psykiske skader med henblik på at finde frem til pårørende
- understøttelse af regulering af finansielle serviceydelser eller markeder eller for at sikre finansiell stabilitet.”

2. De danske regler om sessionslogging blev indført ved bekendtgørelse nr. 988 af 28. september 2006 om udbydere af elektroniske kommunikationsnet og elektroniske kommunikationstjenesters registrering og opbevaring af oplysninger om teletrafik (logningsbekendtgørelsen) og ophævet ved bekendtgørelse nr. 660 af 19. juni 2014.

3. Efter den daværende logningsbekendtgørelses § 5, stk. 1, skulle følgende oplysninger om en internet-sessions initierende og afsluttende pakke logges:

- 1) afsendende internetprotokol-adresse,
- 2) modtagende internetprotokol-adresse,
- 3) transportprotokol,
- 4) afsendende portnummer,
- 5) modtagende portnummer og
- 6) tidspunktet for kommunikationens start og afslutning.

Den dagældende logningsbekendtgørelses § 5, stk. 4 og 5, indebar dog en lempelse af denne forpligtelse.

Efter § 5, stk. 4, gjaldt forpligtelsen til registrering efter stk. 1 ikke, hvis denne form for registrering ikke var teknisk mulig i internetudbyderens system. I sådanne tilfælde skulle udbyderen i stedet registrere hver 500. pakke, der indgik i en brugers internetkommunikation, samt tidspunktet for denne registrering.

Endvidere fremgik det af bekendtgørelsens § 5, stk. 5, om logning ”på kanten” af netværket, at registrering af de i stk. 1 nævnte oplysninger skulle ske ved overgangen mellem udbyderens eget net og et andet eller andre net. Tilsvarende gjaldt for registrering efter stk. 4.

4. For så vidt angår opbevaringsperioden for de loggede oplysninger om sessionslogging, skulle udbyderne opbevare oplysningerne i 1 år, jf. retsplejelovens § 786, stk. 4, 1. pkt., og logningsbekendtgørelsens § 9.

5. Det var alene politiet, der efter retsplejelovens § 780 kunne få udleveret registrerede oplysninger om sessionslogging, når retsplejelovens betingelser i kapitel 71 om indgreb i meddelelshemmeligheden og kapitel 74 om edition var opfyldt. Det betød bl.a., at udlevering af oplysninger om sessionslogging i hvert enkelt tilfælde som udgangspunkt krævede, at politiet indhentede en retskendelse. En sådan retskendelse krævede bl.a., at politiets efterforskning angik en lovovertrædelse, som kunne straffes med fængsel i 6 år eller derover, f.eks. terrorisme, narkokriminalitet eller drab, eller en række opregnede bestemmelser i straffeloven og særlovgivningen.

Endvidere var formålet med loggede oplysninger om sessionslogning alene at kunne blive anvendt som led i efterforskning og retsforfølgning af strafbare forhold, jf. retsplejelovens § 786, stk. 4, 1. pkt., og logningsbekendtgørelsens § 1.

6. Sammenfattende er det Justitsministeriets opfattelse, at de foreslåede britiske regler om logning af oplysninger om internettrafik og de tidligere danske regler om sessionslogning navnlig adskiller sig ved myndighedernes adgang til loggede oplysninger, idet de danske regler som udgangspunkt stillede krav om en retskendelse for at politiet kunne tilgå loggede oplysninger om sessionslogning, og at en sådan retskendelse – i modsætning til det britiske forslag – stillede strenge krav til grovheden af den forbrydelse, som politiet efterforskede.

Endvidere er det Justitsministeriets opfattelse, at de formål, som loggede oplysninger om sessionslogning kunne anvendes til, var mere restriktive, end de regler, som er foreslået i Storbritannien. Således kunne oplysningerne efter de danske regler alene tilgås af politiet og kun anvendes som led i efterforskning og retsforfølgning af strafbare forhold. Efter de foreslåede britiske regler vil oplysninger om internettrafik kunne anvendes af flere forskellige myndigheder til en række formål, som ikke kun vedrører efterforskning og retsforfølgning af strafbare forhold. Det gælder f.eks. den offentlige sundhed og understøttelse af regulering af finansielle serviceydelser eller markeder eller sikring af finansiell stabilitet.